

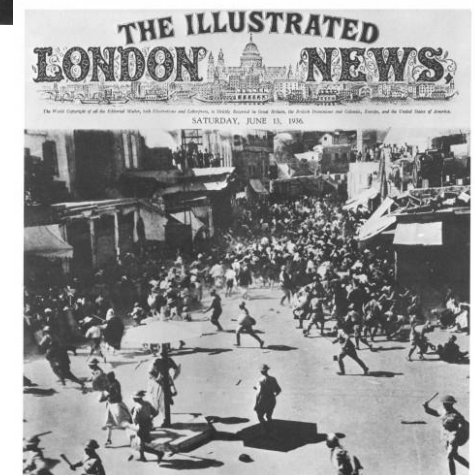
بصبرنا و صمودنا سنسقط الضمّ ونكسّ الاحتلال
With Persistence And Resilience, We Stop Annexation And End Occupation

OOP a její radikální odnože

Marek Čejka

Stupňující se konflikt v britské Palestině mezi sionisty a arabsko-palestinskými nacionalisty

- Nepokoje 1920
- Nepokoje 1929
- Arabské povstání 1936-1939

Násilí a občanská válka v Palestině 1945-48

The War for Palestine, 1948.

6. This posed propaganda photo portrays a mixed group of regular and irregular soldiers defending the walls of Jerusalem from Jewish attack, under the command of a Muslim cleric distinguished by his turban.

DEIR YASSIN 1948

Palestinian Refugees: UNWRA Refugee Camps, 2001

Palestinian Academic Society for the Study of International Affairs (PASSIA)

Palestinský uprchlický exodus

Fatah a OOP

- Vznikají nezávisle na sobě
 - Fatah (1959) – ztělesňoval od počátku pojetí pal. nacionalismu v duchu idejí Jásira Arafata (a jeho okolí)
 - OOP (1964) – zastřešující organizace více pal. nacionalistických frakcí, ideje formulovány v **Palestinské národní konvenci**
 - Orgány:
 - Pal. ústřední rada
 - Pal. národní rada („parlament“),
 - Pal. výkonná rada („vláda“) v čele s předsedou (Arafat, po smrti Abbás)
- 1967 po šestidenní válce vstoupí Fatah do OOP a postupně ji ovládne

Důsledky Šestidenní války - 1967

ÚZEMÍ OBSAZENÁ
IZRAELEM BĚHEM
ŠESTIDENNÍ VÁLKY
V ČERVNU 1967

SPRÁVA A ROZLOHA ÚZEMÍ
PŘED ŠESTIDENNÍ VÁLKOU:

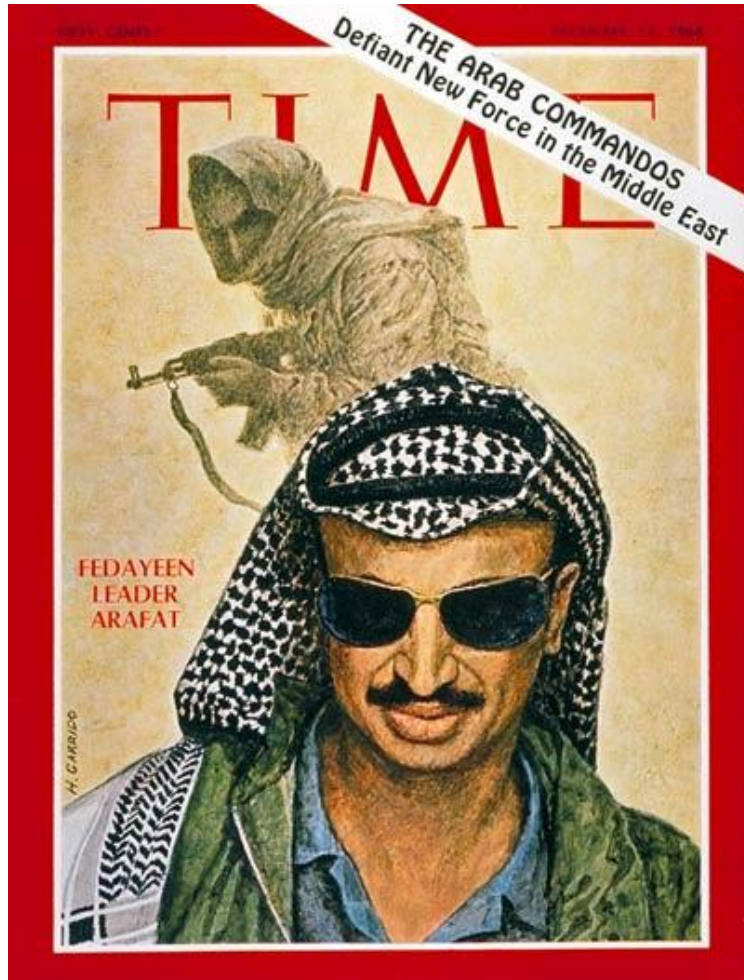
Sinaj - Egypt - 59 000 km²
Západní břeh - Jordánsko - 5 860 km²
Golanské výšiny - Sýrie - 1 860 km²
pásma Gazy - Egypt - 360 km²

1967

Po r. 1967 se Arafat stává
vůdčí osobností OOP

Elects the members of the Executive Committee

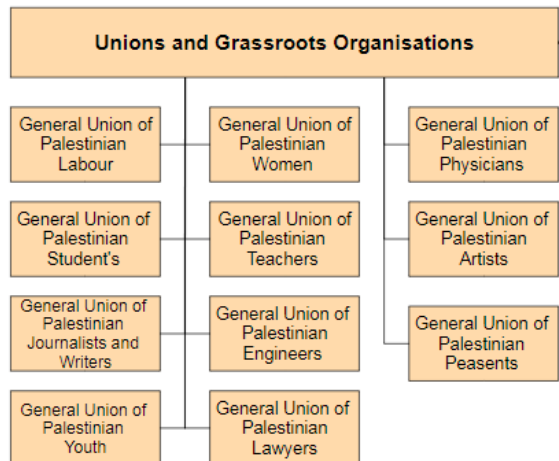
Executive Committee

- Founded in 1964 according to the outline, set by the PLO
- Headed by Mahmoud Abbas
- Most important body in the PLO
- International representation of the Palestinian people
- Sole body for representation at the international level by sending diplomats abroad or establishing PLO Representative Offices around the world:
 - First ambassador was sent to the UN in 1974
 - Responsible for international peace agreements: negotiation, ratification
- Established the PNA in 1993 in Tunis
- 18 members of various factions: 8 Fatah, 1 Popular Front for the Liberation of Palestine, 1 Democratic Front for the Liberation of Palestine, 1 Palestinian Liberation Front, 1 Palestinian People's Party, 1 Arab Liberation Front, 1 Popular Struggle Front, 2 Palestinian Democratic Union (FIDA), 1 Arab Nationalists and 3 independent members
- Membership: The members of the Executive Committee are elected by the PNC after nomination for membership by the factions. In special cases, members can be directly appointed by the Head of the PLO.
- Quorum of two-thirds
- Responsible to the PNC

Central Council

- Established in 1973
- Headed by Zanuun: Head of Central Council is also head of PNC
- Consultative body to the Executive Committee since 1991
- Central Council is responsible to the PNC
- Members of Executive Committee are automatically members of the Central Council
- Representatives from all factions, unions, members of PNC, at least 18 independents as well as 8 observatory bodies

Palestinian National Fund

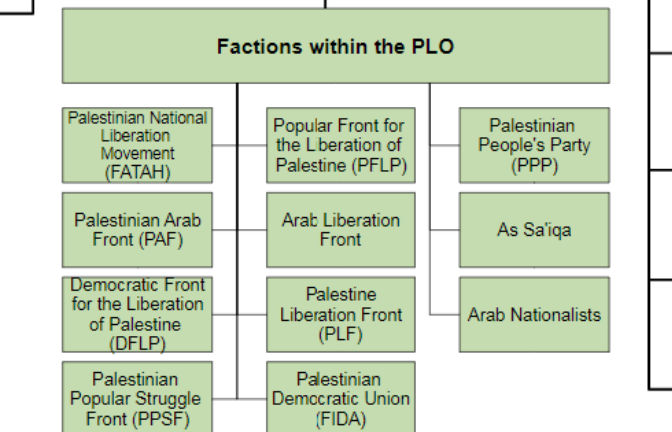
General Information

- Established in 1964 by 422 Palestinian national figures in Jerusalem
- The first PLO chairman was Ahmad Shuqeiri between 1964 and 1967
- Yasser Arafat was chairman of the PLO from 1969 until his death in 2004
- Since 2004, Mahmoud Abbas is chairman of the PLO
- The PLO is the ultimate decision-making body for all Palestinian issues: it formulates and ratifies policies
- Several rules and regulations constitute the legal base of the PLO
- PLO is recognized as sole legitimate representative body of all Palestinian people - in the diaspora and in the occupied territories - by the United Nations on 14 Oct. 1974 (Resolution 3210)
- Announced Declaration of Independence on 15 Nov 1988 from Algeria
- PLO charter released in 1964, changed twice, in 1968 and 1996
- Recognition by Israel in 1993 as a result of the Declaration of Principles, signed by Israel and the PLO.
- The PLO recognized the State of Israel in 1996
- Every Palestinian faction and independent figures are included in PLO, except for Hamas and Islamic Jihad

Although the PLO enjoys comparatively high international acknowledgement and theoretical authority to represent the Palestinian people, it remains a weak institution within recent years. As the members drooped over the years and a result of the deadlocked situation, it did not manage to implement groundbreaking proposals to solve the conflict and reach a final status on Palestine.

Palestine Liberation Organization and Palestinian National Authority (PNA)

PLO	PNA
<ul style="list-style-type: none"> • Representation of all Palestinian people in the Palestinian Territories and the Diaspora by running PLO foreign offices • Considered as the legitimate body by the Arab League and the United Nations (UN) to represent the whole Palestinian people • Signing of all agreements on behalf of the Palestinian people • Includes all Palestinian factions apart from Hamas, Islamic Jihad and a few others • Negotiation of the Oslo Accords on behalf of the Palestinian people in 1993, which resulted in the establishment of the PNA 	<ul style="list-style-type: none"> • Due to its establishment following the Oslo Accords, negotiated by the PLO, it is historically accountable to the PLO • Provisional institutional body of the Palestinian Autonomous Territories, providing interim administrative institutions only for the Palestinian people living in the Palestinian territories until the establishment of an independent Palestinian state • Limited authority after armed struggles between Hamas and Fatah following the parliamentary elections in 2006
<ul style="list-style-type: none"> • In the context of the establishment of the PNA, several structures of the PLO have been copied, which caused overlaps and confusion about responsibilities. • In theory, as the PLO established the PNA, it is also able to dissolve it at any time 	

Palestinian National Council (PNC)

- Established in 1948 after al-Naqba
- Chairmanship by Salim Zanuun
- Legislative authority; formulates policies, guidelines, agenda and legal framework
- Adopted the National Charter in 1964
- Alteration of the National Charter in 1996 – acknowledgement of Israel's right to exist
- Used to meet in exile; now it meets in the occupied territories
- Currently 740 members to represent all Palestinians: all 132 PLC members automatically included (even members of Hamas), factions, representatives of unions (women's union, teacher's union, etc); majority of members represent the Palestinian Diaspora
- Although Hamas did not join the PLO officially, it is a de facto member of the PLO, because all members of the PLC are automatically members of the PNC. Due to its participation in the parliamentary elections in 2006, winning 74 seats in the PLC, Hamas became also part of the PNC by 10% of its members.
- Membership: In theory, the candidates for the PNC would be elected by the Palestinian people in the Palestinian territories and diaspora. In practice, they are nominated by the grassroots of each faction. The head of the PLO can also directly appoint members in special cases. Once elected, the membership is not subject to votes and passes on through heritage.
- PNC to meet once a year and to change body every three years
- In effect, it met in 1983 to elect Yasser Arafat, in 1993 to establish the PNA, in 1996 to change its charter and in 2009
- Resolutions passed by simple majority with a quorum of two-thirds

PLO Representative Offices Around the World

Palestine Liberation Army (PLA)

Palestine Voice (Radio)

Palestinian Research Center (Detabank of Palestinian Narrative)

Palestinian Planning Center

Palestinian Red Crescent

Palestinské nacionalistické radikální skupiny

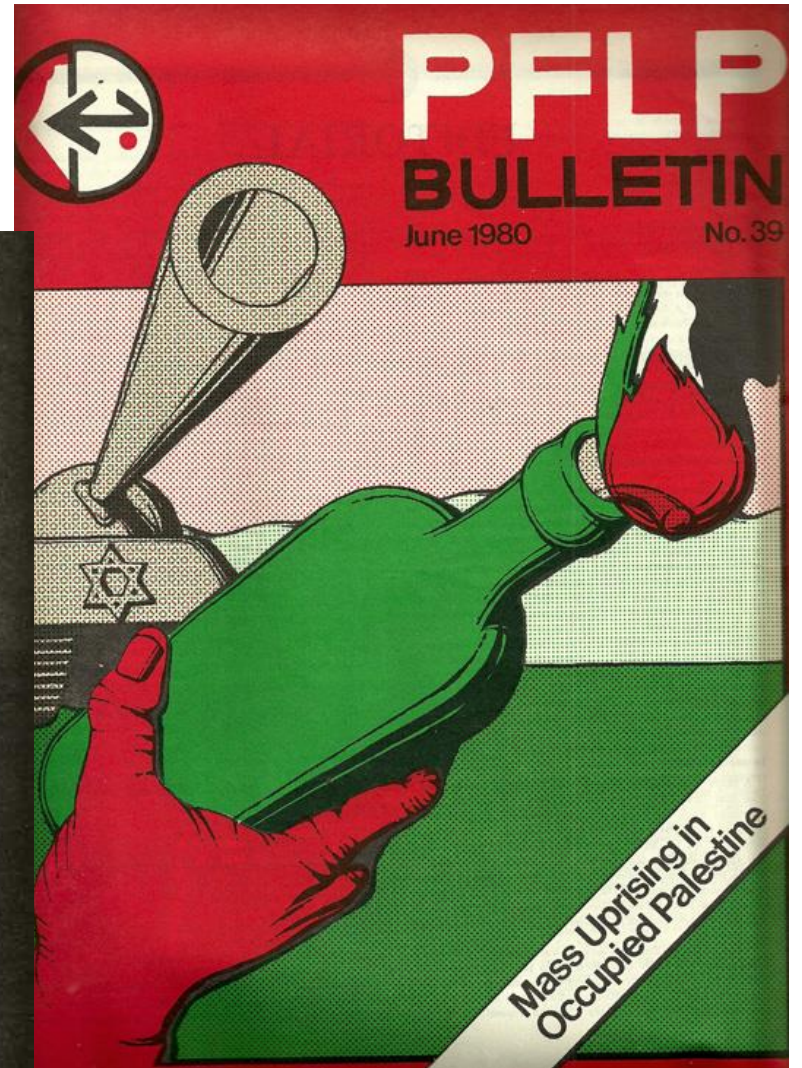
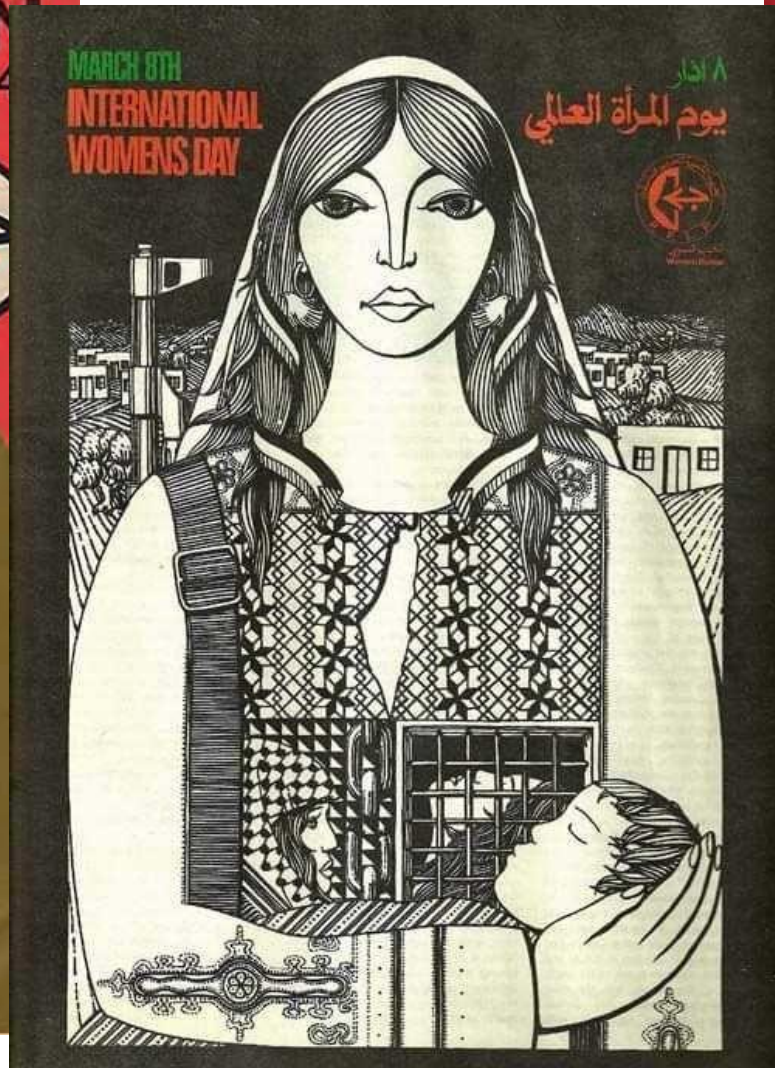
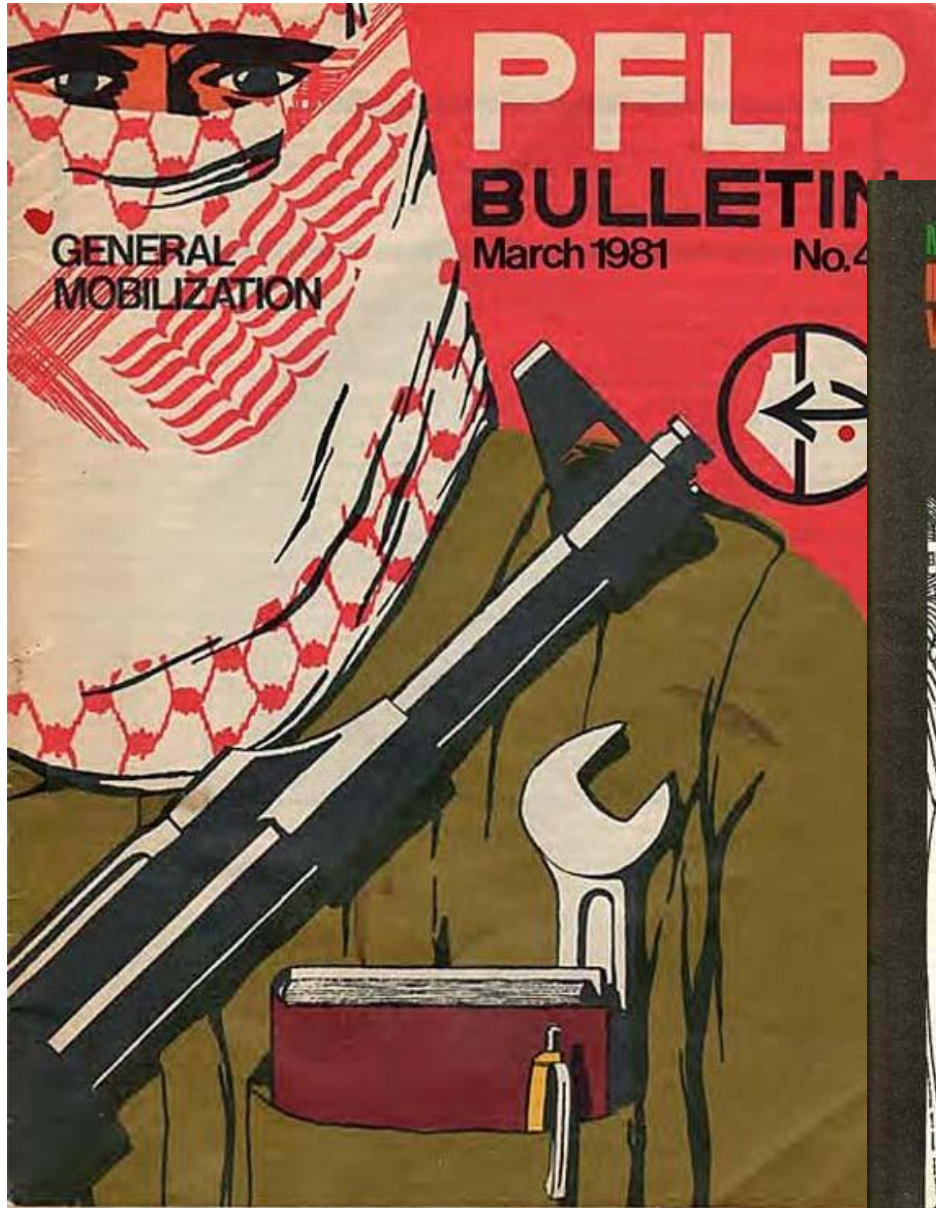
- Po 2. světové válce dominují mezi arabskými radikály sekulární nacionalisté
- OOP (Fatah, LFOP, DFOP) atd. nacionalisté, **nikoliv islamisté** Některé skupiny jsou silně ideologické (radikální levice – vliv Sovětského svazu během Studené války)
- Islamistický radikalismus je až do 70. let spíše marginální

Lidová fronta pro osvobození Palestiny

- Svůj původ má v Arabském nacionalistickém hnutí (ANH), které založil v r. 1953 George Habáš. V srpnu 1967 se ANH spojilo s dvěma menšími radikálními skupinami a vznikla tak LFOP.
- Ve svých postojích začala tato organizace kombinovat sekulární arabský nacionalismus s marxismem-leninismem a maoismem. Patrná byla též její inspirace Fidelem Castrem a Che Guevarou.
- Po šestidenní válce se zaměřila na boj proti izraelské okupaci. Jejím konečným cílem bylo zničení Izraele jakožto integrální součást plánu zbavit Blízký východ západního vlivu.
- K zastřešující OOP se LFOP připojila v r. 1968 a stala se druhou nejsilnější frakcí hned po Fatahu. V r. 1974 však z OOP odešla a postavila se vůči ní do opozice. OOP kritizovala za její pragmatismus a za opuštění cíle zničit Izrael.
- Mezitím se od LFOP odtrhly dvě frakce: v r. 1968 Lidová fronta pro osvobození Palestiny – Hlavní velení (LFOP-HV) a v r. 1969 Demokratická fronta pro osvobození Palestiny (DFOP).
- LFOP operovala nejčastěji z Libanonu a z okupovaných území. V Sýrii měla po určitou dobu své hlavní velitelství.
- V 70. letech se dostala do kontaktu s různými světovými teroristy – například s německou Frakcí rudé armády (RAF) nebo s Japonskou Rudou armádou (JRA).
- Jedněmi z nejznámějších členů organizace byli Lejla Chalídová a Carlos „Šakal“. Další známý radikál, Wadia Haddád, unesl v r. 1976 spolu s několika dalšími členy LFOP a několika německými radikály letadlo Air France a přistáli s ním v ugandském Entebbe.
- Částečné 90. léta umírnění

Propaganda LFOP

Demokratická fronta pro osvobození Palestiny (DFOP)

- Vznikla v r. 1969 odtržením od LFOP a jejím vůdcem se stal Nadžíf Hawatme.
- Zpočátku působila pod záštitou OOP a v té době měla přibližně 500 členů.
- Hlavní ideologií OOP byl marxismus-leninismus a vize osvobození Palestiny prostřednictvím „lidové revoluce“ (včetně ideje svržení arabských „imperialistických“ monarchií – hlavně jordánské).
- Od Arafatova Fatahu tak stála DFOP vždy výrazně nalevo.
- Operovala hlavně ze Sýrie, Libanonu a z okupovaných palestinských území. V r. 1970 zahájila sérii bombových útoků.
- Největší teroristická akce se uskutečnila v r. 1974, kdy členové DFOP převlečení za izraelské vojáky obsadili školu ve městě Ma' alot (viz masakr v Ma' alot) a zavraždili zde 27 lidí.
- Mezi jejími násilnými akcemi byl i pokus o atentát na tehdejšího ministra průmyslu a obchodu Ariela Šarona.
- Po r. 1988 značně omezila svoje aktivity. S náznaky počátku mírového procesu se stále víc vyhraňovala proti Fatahu.
- V r. 1991 se rozštěpila na dvě frakce – umírněnou, vedenou Jásirem Abed Rabbem, která také zůstala členem OOP, a radikální frakci vedenou Hawatmem. Ta zvolila název Aliance palestinských sil a zůstala vůči OOP v opozici.

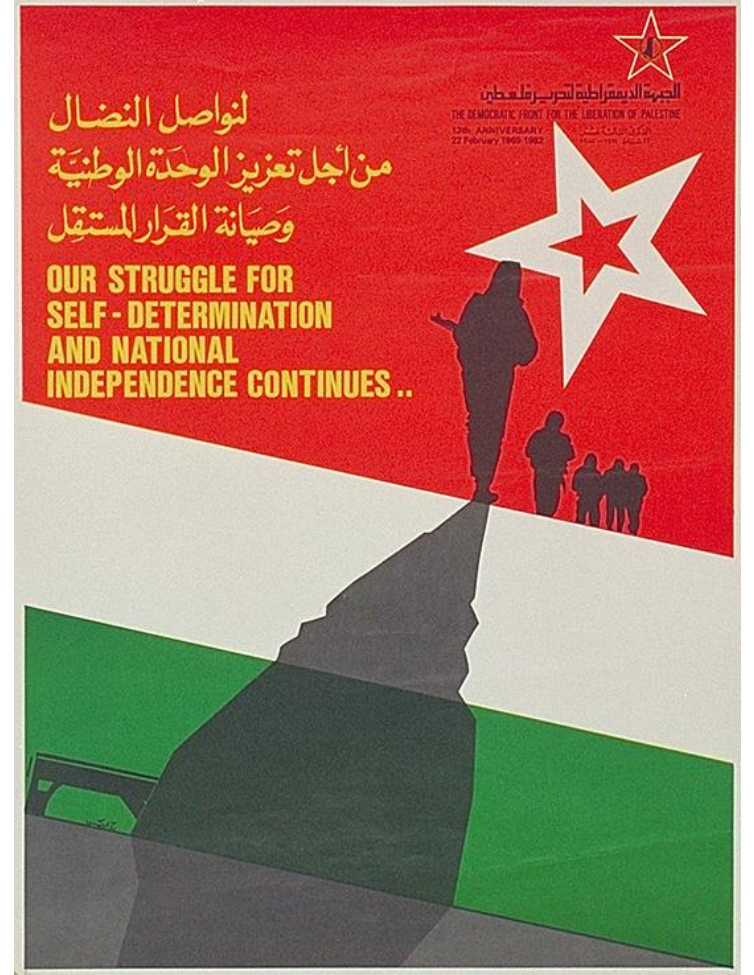
مَزِيداً مِنَ التَّنْظِيمِ ، مَزِيداً مِنَ الْوَحْدَةِ
فِي إِطَارِ الْإِتِّحَادَاتِ
وَالْمُنْظَمَاتِ الْجَاهِيزِيَّةِ

**P.L.O
IS THE SOLE
LEGITIMATE
REPRESENTATIVE
OF THE PALESTINIAN PEOPLE**

الجبهة الديمقراطية لتحرير فلسطين
THE DEMOCRATIC FRONT FOR THE LIBERATION OF PALESTINE
13th ANNIVERSARY
22 February 1968 - 2018

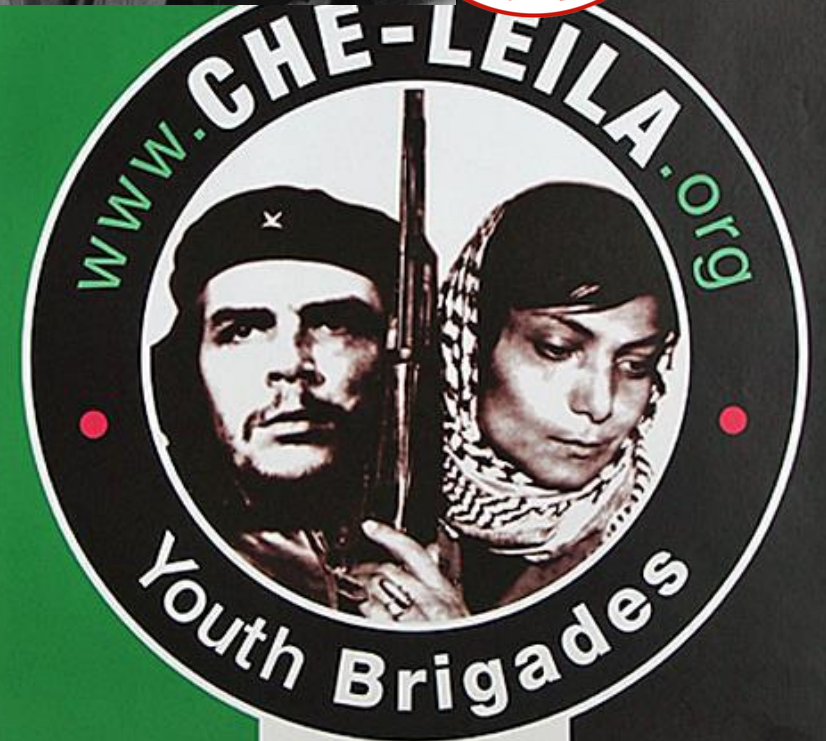

Propaganda DFOP

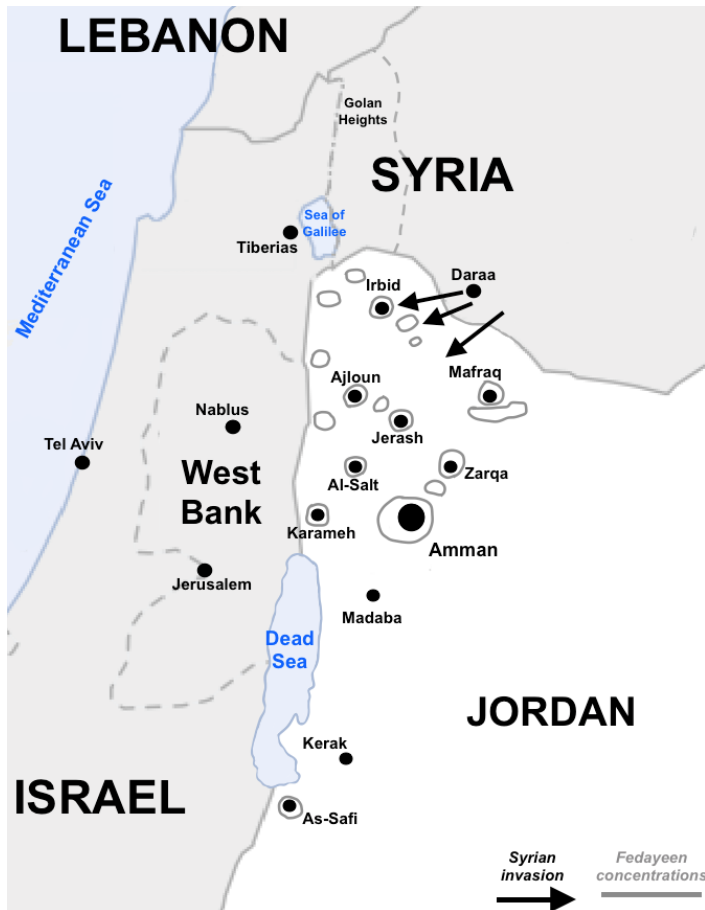

Ženy v palestinských radikálních organizacích

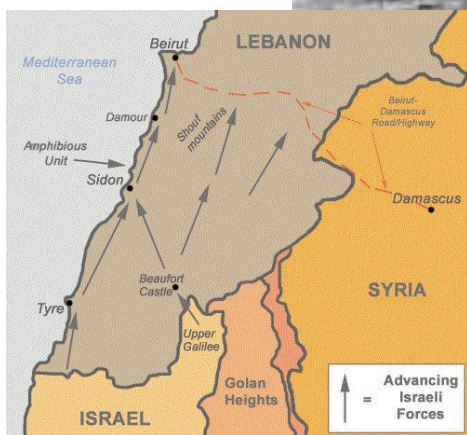
- Palestinský radikální odboj je až do 80. let převážně sekulární a nacionalistický
- Řada členek organizací sdružených v OOP (hlavně ve Fatahu, LFOP, DFOP)
- Ikonická *Lejla Chálid* (nar. 1940), členka LFOP, „první žena, která unesla letadlo“

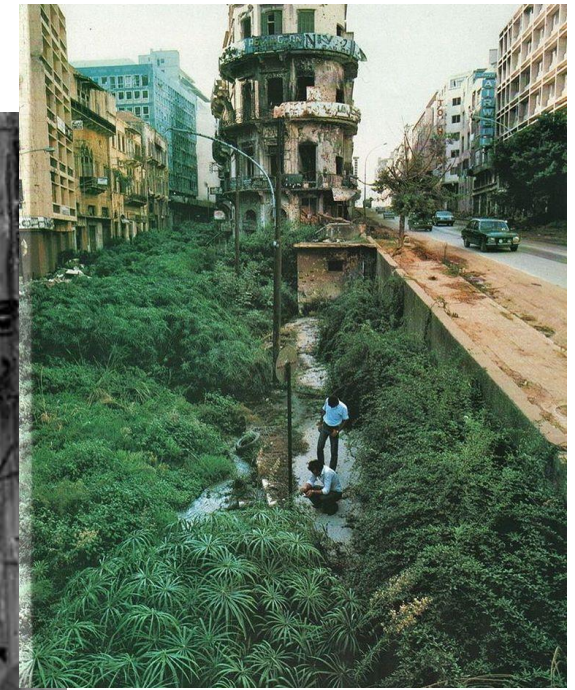
Černé září v Jordánsku září 1970 – červenec 1971

OBČANSKÁ VÁLKA V LIBANONU 1975–1990

Aktéři libanonské války..

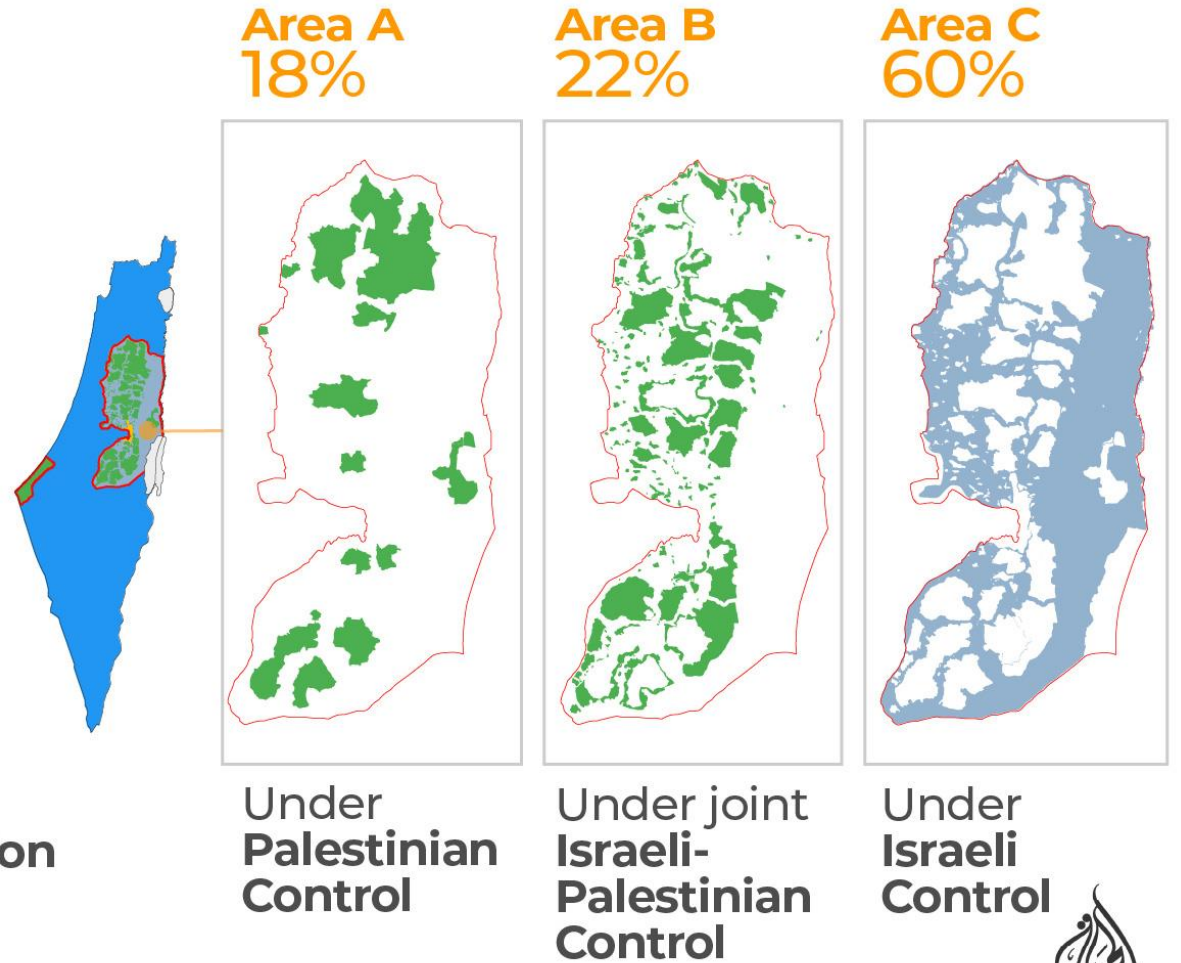
První intifáda (1987 – cca 1992)

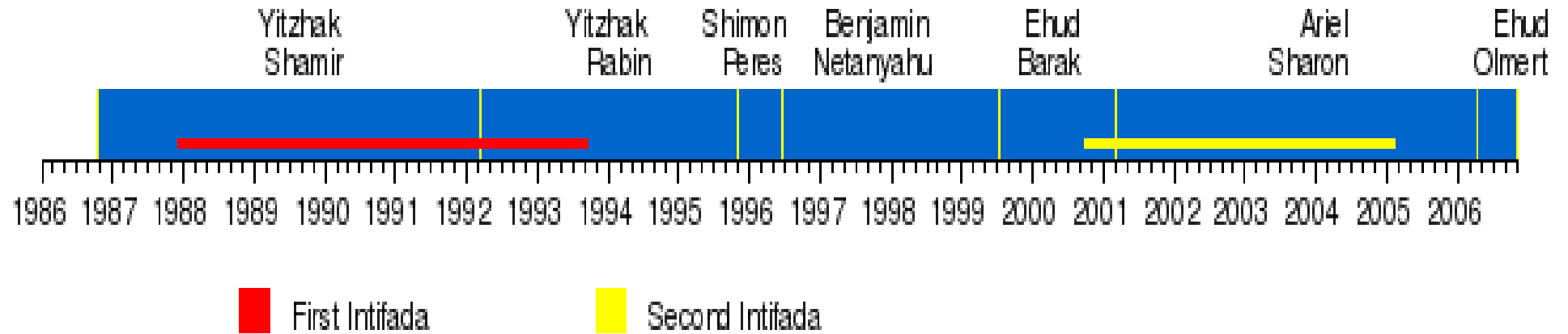
Mi 1993 & 1995 Oslo accords

- Palestinian (under Israeli occupation)
- Israeli
- Area C - (Palestinian under Israeli control)

The occupied West Bank was **divided into three areas** - A, B and C - as part of the Oslo Accords, signed by the **Palestine Liberation Organization (PLO)** and Israel.

1. a 2. intifáda

Brigády mučedníků od Al-Aksá

- Návaznost na Fatah
- Vznikají po vypuknutí druhé intifády (2001)
- Deklarují jen útoky na vojenské cíle, ale v reálu útočí i na civilisty
- Marwán Barghútí

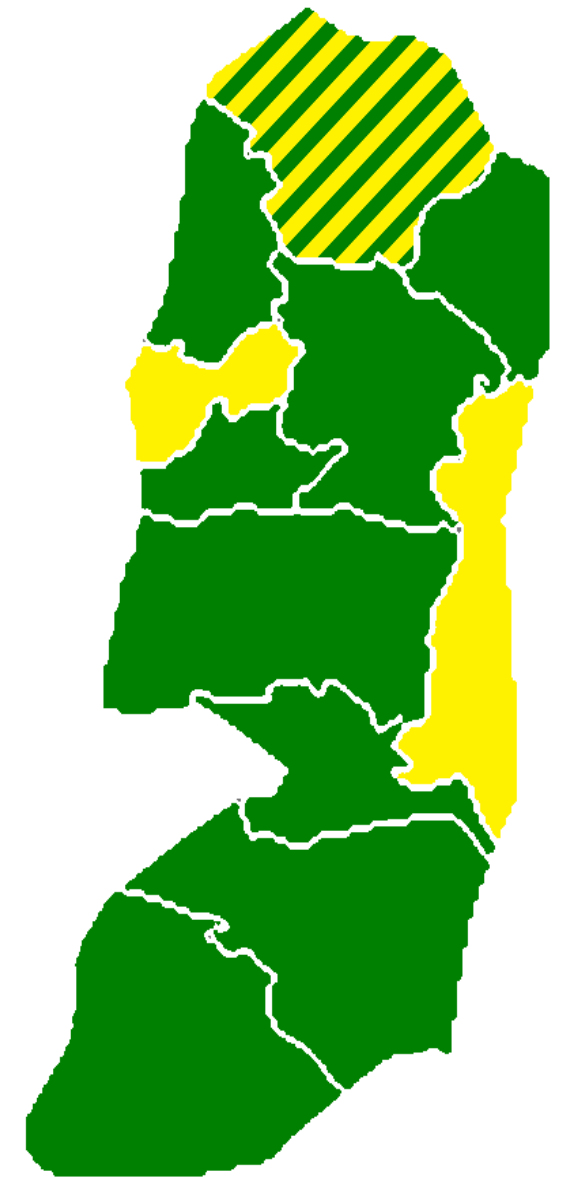
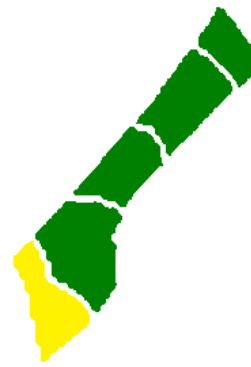

25. 1. 2006 – vítězství kandidátky Hamásu ve volbách a posílení konfliktu s Fatahem

- Vítězí kandidátka Hamásu „Změna a reforma“ (44,5 %, 74 křesel ze 132) – až na 2. místě Fatah (41 %, 45 křesel)
- 19. 2. Fatah odmítl vládu národní jednoty (VNJ), → Ismáíl Haníja zformoval vládu Hamásu + 4 nezávislí
- Hamás ani po sestavení vlády neuznal Izrael → Izrael, UŠA a řada zemí naopak neuznala vládu Hamásu → ekonomické sankce
- Po Káhirské deklaraci a Dohodě z Mekky krátkodobě vytvořena VNJ vedená Hamásem (březen 2007)
- 10.–15. červen 2007 – Hamás ovládl Gazu (krátká občanská válka) → prezident Abbás vyhlásil výjimečný stav, odmítl VNJ a jmenoval vlastní vládu
- Došlo k rozštěpu Palestinské autonomie na dva celky, které deklarují svou legitimitu
- „Hamastán“ vs. „Fatahland“

Majority of
Seats won by
Change & Reform

Majority of
Seats won by
Fatah Movement

Hamás vs. Fatah vzájemný respekt i konflikt

Výrazné zhoršení vztahů po roce 2006

Děkuji za pozornost!

Pro další informace sledujte:

<http://blizky-vychod.blogspot.com>

Publikace:

- *Judaismus a politika v Izraeli* (2002, 2009)
- *Izrael a Palestina* (2005)
- *Encyklopedie blízkovýchodního terorismu* (2007)
- *Rabíni naší doby* (2010, spoluaut.)
- *Dějiny moderního Izraele* (2011)
- *Lidé svatých zemí* (2012)
- *Rabbis of our Time* (2015, Routledge)
- *Korán, meč a volební urna* (2020)

